

Завгородня Юлія Степанівна,
кандидат юридичних наук
старший викладач кафедри
теорії та історії держави і права
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ;

Мазенко Наталя Андріївна,
курсант ПС-445 факультету № 3
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ПОЛІЦІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Поліцейський – професія, яка з'явилась у відповідь на певні суспільні потреби та взяла на себе важку та небезпечну турботу про фізичне і духовне благополуччя людини, причому іноді тієї людини, яка порушила закон.

В Україні історично склалися негативні стереотипи щодо поліцейських (міліціонерів). Це пов'язано як з корумпованістю у структурі органів, так і з певною негативною пропагандою з боку ЗМІ та кінематографу. Прикладом слугують публікації ЗМІ, що висвітлюють негативні особисті риси працівників міліції: безкультурність, розв'язність, всездозволеність, недобррозичливість, пасивність, непрофесіоналізм та неохайний зовнішній вигляд. Адже близько 70 % усіх публікацій ЗМІ мають прискіпливий характер стосовно міліціонерів, тим самим дискредитуючи органи внутрішніх справ як суб'єкта владних повноважень, що покликаний здійснювати захист прав, свобод та інтересів громадян [4]. Професія міліціонера поступово вичерпала до себе повагу. Даний вид діяльності вже не ототожнюється із захистом прав особистості і суспільства. Серед громадськості існує певна агресія щодо працівників, але історія МВС нараховує незліченну кількість прикладів високого професіоналізму, героїзму, мужності й шляхетності особового складу міліцейських підрозділів. Одним із таких можна вважати героїчний подвиг міліціонера з Рівненщини, який, побачивши дитину посеред автомобільної дороги, ні на секунду не замислився, а кинувся рятувати життя малюку, на якого рухався автомобіль [3].

І все-таки, коли вимовляють слово «поліція», мають на увазі перш за все боротьбу зі злочинністю. Звичайні громадяни найчастіше вважають, що головне завдання поліції – розкривати злочини. Але це лише частина поліцейської діяльності, інше не менш важке та важливе завдання – запобігати злочинам.

Сьогодні основне завдання поліції полягає в забезпеченні охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтриманні публічної безпеки і по-

рядку [1].

Тому наразі є дуже важливим питання підвищення іміджу поліцейського, хоча, на нашу думку, на імідж поліції в цілому навряд чи можуть радикально вплинути одні лише кадрові зміни.

Питання формування позитивного іміджу поліції (міліції) України розглядали такі вітчизняні вчені, як О.М. Бандурка, С.Г. Братель, Є.О. Гіда, І.В. Зозуля, І.Д. Казанчук, Р.А. Калюжний, Я.Ю. Кондратьєв, Ю.Ф. Кравченко, В.І. Олефір, Г.Г. Почепцов, О.Л. Порфімович, Ю.І. Римаренко.

Найважливішим фактором у формуванні іміджу поліції є те, що громадяни негативно оцінюють поліцію в цілому, не беручи до уваги специфіку її окремих підрозділів. Така установка є результатом багатьох факторів, починаючи зі складної економічної ситуації та неефективної законодавчої бази і закінчуючи негараздами безпосередньо в самих практичних підрозділах. Зазначений фактор впливає на негативну установку щодо її працівників і навпаки.

Важливо те, що громадяни низько оцінюють як професійні, так й особистісні якості поліцейських, існуючий імідж сформовано на базі непрямой інформації. Населення через свою некомпетентність схильне неправильно оцінювати факти, що призводить до розриву іміджу та реальності.

Вагомий внесок у формування нового іміджу нової поліції в Україні повинні робити українські засоби інформації, які дуже часто є єдиним посередником між поліцією та населенням. ЗМІ можуть повною мірою об'єктивно висвітлювати специфіку діяльності органів правопорядку, настрої та результати, буденність і героїчні вчинки.

Для формування позитивного іміджу працівника поліції в Україні слід змінити суспільну думку про нього; міліціонер повинен мати імідж захисника й помічника, а не «ката». На це має бути спрямовано головні зусилля як самої поліції, так і засобів масової інформації та громадськості. Поліцейські мають бути грамотними, професійно підготовленими фахівцями, володіти психолого-педагогічними навичками спілкування з громадянами. Вони повинні бути стриманими й тактовними, що виключає грубе, принизливе поводження з правопорушниками. У формуванні іміджу поліцейського слід перейти на системні засади, використовуючи не лише традиційні засоби (телебачення, пресу), а й нові можливості, зокрема мережу Інтернет [2, с. 11]. З метою покращення роботи в цьому напрямі доцільно вивчати та використовувати позитивний досвід поліції демократичних країн. Позитивним є те, що наша країна в умовах євроінтеграції використовує досвід європейських країн в частині формування правоохоронних органів, але ж слід не забувати про ментальність та правосвідомість українських громадян, які потребують окремого підходу.

Крім того, негативно на імідж як «старої міліції», так і «нової поліції» в Україні впливає неефективна законодавча база та відсутність допоміжних організацій, які могли б частково виправити стан незадоволення суспільства

роботою поліції (до таких можна віднести центри реабілітації та допомоги потерпілим особам та ін.), але це потребує значних фінансових витрат.

Таким чином, у процесі спільних узгоджених зусиль держави, поліції, самих громадян і цілеспрямованого вкладу значних фінансових, матеріально-технічних засобів у цивілізованому суспільстві може створитися і підтримуватись привабливий і респектабельний імідж досвідченого, культурного, чесного, справедливого поліцейського-професіонала, який має високий авторитет у населення і пишається своєю професією. Імідж виступає чинником, який сприяє успішному вирішенню завдань поліцією і поліпшенню якісного її складу.

1. Про національну поліцію : Закон України від 02 липня 2015 року № 580-VIII // Офіційний сайт Верховної Ради України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

2. Бойко І. В. Основні критерії оцінки діяльності органів та підрозділі внутрішніх справ України / І. В. Бойко // Правова інформатика. – 2013. – № 1. – С. 9-22.

3. Репортаж від 21.02.2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.rivne1.tv/Info/?id=30613>.

4. Корнієнко В. В. Право / В. В. Корнієнко // Вісник Луганського держ. ун-ту внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. – 2014. – № 11.

Сердюк Ігор Анатолійович,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та історії держави і права;

Гошуляк Юлія Юріївна,
курсант ПС-443 Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ПОНЯТТЯ «МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ» В СУЧАСНІЙ ПРАВОВІЙ ДОКТРИНІ

В сучасних умовах євроінтеграції України проблема реформування системи органів Національної поліції стоїть як ніколи гостро. Стаття 3 Конституції України закріплює вихідну засаду правової демократичної соціальної держави – людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави [1, с. 141].

Зважаючи на предмет дослідження, вважаємо за необхідне перш за все з'ясувати смислове навантаження термінів «стандарти», «міжнародні стандарти», що є складовими словосполучення «міжнародні стандарти поліцейської